

kunde jo gjerne, naar jeg vilde, støtte mig til, at man saa ofte har udtalt, at vor Hesteaavl er gaaet tilbage uagtet alle de Dpoffrefser, man har gjort for den; men det vil jeg ikke; thi jeg har den Formening, som ogsaa idag er fremfat af den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavn's 6te Valgkreds (Hegermann-Vindencrone), at man ikke med Rette kan sige dette; thi Hesteaavlen er ikke gaaet tilbage, og jeg skal derfor ikke holde mig til disse Udtalelser. Jeg troer derimod, at en vis Retning af vor Hesteaavl er gaaet tilbage, og at en anden er gaaet meget bethdelig fremad, og den Retning, der er gaaet fremad, er i Sandhed ikke den, der er understøttet af vore Stutterier, men det er den, der har staaet paa sine egne Been. Den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavn's 6te Valgkreds (Hegermann-Vindencrone) udtalte idag, at man kunde betragte Hesten fra et tredobbelt Synspunkt, som Handelsvare — og da sagde han ere de dyreste og kofstbareste Heste de bedste. — som Landhest (almindelig Brugshest) og endelig som Hest til Militairbrug. Den Hest, der er gaaet meget bethdelig frem her i Landet, er Landhesten, det er den Hest, som anvendes til Agerbruget, og den er gaaet fremad, ikke fordi den er bleven understøttet ved Stutterier, men ligefrem som Følge af vort forbedrede Agerbrug, og fordi det efterhaanden er gaaet op for Folk, at det er nyttigt og ønskeligt at have en bedre, kraftigere og stærkere Hest til dagligt Brug. Den Hesteaavl, som jeg troer er gaaet tilbage, er, om jeg maa bruge det Udtryk, den foreblede Hesteaavl; men det kan jeg ikke betragte som nogen Ulykke, og jeg kan heller ikke være fuldkommen enig med den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavn's 6te Valgkreds (Hegermann-Vindencrone) deri, at den bedste Handelshest er den, der er dyrest. Det er fuldstændigt et Regnestykke; det kommer an paa, hvormegent den har koflet at frembringe. Men selv om den dyreste og meest ædle Hest var den bedste som Handelsvare, beviste det endda ikke Noget; thi hvorfor eksistere vore Stutterier, hvoraf vi tidligere ogsaa have haft endeel private, ikke mere? Hvorfor lægges der ikke mere saamegen Vind paa Hestefrembringelse som tidligere? Det er, fordi det ved det forandrede og forbedrede Agerbrug ikke mere betaler sig, det er fordi

Frembringelserne have faaet en anden Form og Udførselsprodukterne af Landvæsenet ikke i en saa væsentlig Grad som tidligere ere Heste. Nu ere Frembringelserne hovedsagelig af en anden Art, idet Produkter af Hornqvæget er det mere Væsentlige. Den ærede Rigsdagsmand for Thisted Amts 3die Valgkreds (Neergaard) omtalte forleden Dag, at vi udførte 14,500 Heste, efter hvad det statistiske Tabelværk oplyste, derfor havde denne Frembringelse stor Betydning for ham, og derfor skulle vi understøtte den. Jeg skal nu ingenlunde holde mig til, at i det Aar, han nævnte, var der aldeles særlige Omstændigheder tilstede, og at den virkelige Hesteudførsel om Aaret i Gjennemsnit ikke er 14,500, men i det Høieste mellem 9 à 10,000, Alt dette skal jeg ikke opholde mig ved, thi selv om dette Tal af 14,500 var rigtigt, saa bliver det aldeles forsvindende, naar man seer, hvad der udføres af Hornqvæg; for blot at holde mig til, hvad vi udføre af levende Kreaturer, troer jeg, at der udføres for ligesaa Meget levende Hornqvæg som Heste (Neergaard: Nei!). Der udføres aarligt mellem 50 og 60,000 Stkr. Hornqvæg, og naar jeg sammenligner dette med de c. 14,000 Stkr. Heste, troer jeg ikke, der skal mangle Meget i, at Værdien paa begge disse Udførselsgjensstande er omtrent den samme; men hertil kommer, at vi desuden udføre et bethdeligt Quantum Kjøb, for ikke at glemme den vigtige Udførselsartikel af Hornqvæget, Smør, som endog er vor vigtigste Udførselsartikel næst efter Korn. Jeg siger derfor, at om det end var muligt for os at frembringe en god Handelsvare, en god Handelshest, saa var der dog ikke absolut Anledning dertil; thi det kommer ikke an paa, om vi sælge mange Heste, meget Smør eller mange Kreaturer, men det kommer an paa, at den Vare, som vi udføre, er den, som vi efter vore Frembringelsesomkostninger faae bedst betalt. Hvad det kommer an paa, det er, at vi have en god, ordentlig Landhest, en Hest, som er vel stillet til Arbeidsbrug ved vort Agerbrug; men man kan være ganske rolig for, at de ville komme af sig selv, de blive Dag for Dag bedre og komme mere og mere til at svare til deres Hensigt. Naar der er blevet talt om Heste til Militairbrug, skal jeg først udtale, at